

[Askjær Jørgensen]

som næringsdrivende skal være i stand til over for monopoltilsynet at dokumentere, hvordan og hvorledes det ligger. Så langt går man i sine indgreb over for de erhvervsdrivende. Jeg synes, statsministeren skylder os en nærmere definition på, hvordan man fortolker lighed mellem de erhvervsdrivende og lønmodtagerne.

En alvorlig sag, som statsministeren endnu ikke har forklaret os, og som vi heller ikke har fået oplyst fra handelsministeren eller arbejdsministeren, er, hvorfor de erhvervsdrivende ikke må bare få opretholdt deres nuværende indtjening. Vi har fået at vide, at der skal være en pulje til at jævne ud med inden for andre områder, og der må være disse 10–12 pct.s lønstigning om året. Ja, regeringen påberåber sig, at det nok kun vil blive 8 pct. Men enten det bliver 8 pct. eller det bliver 10 pct. eller 12 pct., hvorfor må de erhvervsdrivende så ikke også få deres indtjening pristalsreguleret?

Der hænger altså nogle uafklarede spørgsmål og svæver i luften. Jeg synes, det ville være skønt, hvis regeringen ville løfte sløret og bringe en afklaring, inden vi får den endelige afstemning. Jeg forventer derfor, at statsministeren vil korrigere sin tale fra kl. 12.39.

Ole Olsen (SF):

Hr. Ib Christensen sagde under behandlingen af et af de andre lovforslag, at socialistisk folkeparti ikke ville have noget imod et indgreb over for erhvervslivets avancer. Nu brugte han vist ordet venstrefløjspartier, men jeg skal holde mig til SF. Det forstår jeg ikke hvor hr. Ib Christensen har fra. Det er åbenbart et af de eksempler, hvor man tænker: ja, jeg mener, at SF vil gøre sådan og sådan, så det protesterer jeg mod og skælder SF ud for. Jeg mener, det fremgik af min tale ved førstebehandlingen og også under udvalgsarbejdet, at vi vil stemme imod det foreliggende lovforslag. Vi er altså ikke indstillet på indgreb her. Det er vi ikke, fordi vi principielt har noget imod at gribe ind. Vi er bestemt ikke tilhængere af, at konkurrencen skal kontrolleres alt; vi kan godt gribe ind andre steder.

En anden udtalelse, der faldt mig meget for brystet, kom fra hr. Ninn-Hansen, der sagde nogenlunde sådan: hvorfor skulle man

ikke standse lønningerne, når man dog stoppede priserne? Ja, jeg må sige, det er altså ikke 1. april i dag, dér havde den bemærkning nok passet bedre, for hvad er det, denne lovgivning indeholder? Det er i hvert fald mildt sagt en meget blid avancestoplov. Jeg synes overhovedet ikke, den fortjener navnet avancestoplov. Det er ganske få elementer af bruttoavancen, man binder fast, de fleste kan stige, så det er altså et dårligt navn.

Endvidere må jeg gøre opmærksom på som tidligere dokumenteret af SF's ordfører heroppefra, at det jo ikke er sådan, at det er erhvervslivet, der er i klemme med sine avancer, det er lønmodtagerne, der er bagud. Hvad skal der ske som følge af de store produktivitetstigninger, vi helt sikkert ved kommer i de to år? Ja, der kan ikke være tvivl om, hvad socialdemokratiet og venstre mener – de mener helt øjensynlig, at de skal tilfalde arbejdsgiverne, og vel at mærke uden noget med, at arbejdere og funktionærer får andel i den stigende kapital, der bliver i virksomhederne.

Jeg synes, socialdemokratiet skulle tænke sig om en gang til. Man kan jo teoretisk set nå at trække lovforslaget tilbage og forsøge at lave det om til en virkelig pris- og avance-lovgivning, som kunne fungere nogenlunde effektivt.

Therkel Christensen (CD):

Vor ordfører i sagen, hr. Melchior, har redegjort for, hvorfor centrum-demokraterne vil undlade at stemme til arbejdsmarkedslovforslagene. Vi har ikke haft indflydelse på udformningen af dem, og det samme gør sig gældende med hensyn til lovforslaget om avancestop og indregning af lønstigninger i priser.

At vi ser lidt anderledes på dette lovforslag, skyldes, at vi ikke – og åbenbart heller ikke handelsministeren – helt kan overse lovens konsekvenser. Er der, som jeg hørte ved et politisk møde for nylig, tale om en rent mentalhygiejnisk foranstaltning, eller kan og vil loven blive administreret efter dens hensigt? Såfremt det sidste er tilfældet, rejser sig det spørgsmål, hvor mange af de 242.000 selvstændige med en indtægt under 100.000 kr. der kan tåle en indkomstnedgang på 16–20 pct. i de næste to år. Det er altså ud fra et